

Sygn. akt XII C 42/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2022 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa O. S., N. S.

przeciwko J. M., R. M.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

- 1) oddała powództwo;
- 2) nie obciąża powódek kosztami postępowania.

SSR Marcin Kawecki

UZASADNIENIE

Powódki reprezentowane przez ojca T. S. wniosły powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Wskazaniem przez nie tytułem jest prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszcz z dnia 12 grudnia 2020 r. w sprawie XII Co 4057/18 o przysądzeniu prawa własności nieruchomości sprzedanej w drodze licytacji, której właścicielem był T. S..

Z treści uzasadnienia pozwu wynika, iż powódki kwestionują zasadność prowadzenia przeciwko nim, jako małoletnim, postępowania egzekucyjnego na podstawie ww. postanowienia, gdyż podlegają one ochronie wynikającej z ustawy o ochronie praw lokatorów i brak jest zgody Sądu Rodzinnego na przeprowadzenie egzekucji wobec małoletnich (w tym znaczeniu, że Sąd nie wydał żadnego postanowienia w tym zakresie). Zatem powódki domagają się pozbawienia wykonalności tytułu będącego orzeczeniem Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powódki złożyły pozew w przeświadczeniu zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 840 § 1 pkt 2 w zw. z art. 840² kpc tj. na podstawie tego, że: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli ogłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia;

Art. 840² Jeżeli egzekucja prowadzona jest na podstawie tytułu egzekucyjnego lub innego dokumentu, któremu nie nadaje się klauzuli wykonalności, do ochrony praw dłużnika stosuje się odpowiednio przepisy art. 840 i art. 843.

Zarzuty dotyczą postanowienia wydanego na podstawie art. 999 § 1 kpc: Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności przenosi własność na nabywcę i jest tytułem do ujawnienia na rzecz nabywcy prawa własności w katastrze nieruchomości oraz przez wpis w księdze wieczystej lub przez złożenie dokumentu do zbioru dokumentów. Prawomocne postanowienie o przysądzeniu własności jest tytułem wykonawczym do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości i opróżnienia znajdujących się na tej nieruchomości pomieszczeń bez potrzeby nadania mu klauzuli wykonalności. Przepis art. 791 stosuje się odpowiednio.

W ocenie Sądu powódki wskazują w powództwie jako podstawę swego roszczenia zdarzenie, które zaszło po wydaniu tytułu, a które uniemożliwia jego egzekucję, tj. brak zgody Sądu rodzinnego na eksmisję oraz brak stwierdzenia prawa do lokalu socjalnego dla osób podlegających ochronie z art. 14 ustawy o ochronie praw lokatorów.

Twierdzenia te są niezasadne i czynią tym samym wytoczone powództwo oczywiście niezasadnym.

Powódki błędnie przyjmują, iż podlegają ochronie wynikającej z art. 14 ww. ustawy o prawach lokatorów:

1. W wyroku nakazującym opróżnienie lokalu sąd orzeka o uprawnieniu do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu albo braku takiego uprawnienia wobec osób, których nakaz dotyczy. Obowiązek zapewnienia najmu socjalnego lokalu ciąży na gminie właściwej ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu.

2. Jeżeli w wyroku orzeczono o uprawnieniu, o którym mowa w ust. 1, dwóch lub więcej osób, gmina jest obowiązana zapewnić im najem socjalny co najmniej jednego lokalu.

3. Sąd, badając z urzędu, czy zachodzą przesłanki zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu, orzeka o uprawnieniu osób, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób korzystania przez nie z lokalu oraz ich szczególną sytuację materialną i rodzinną.

4. Sąd nie może orzec o braku uprawnienia do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu wobec:

1) kobiety w ciąży,

2) małoletniego, osoby niepełnosprawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2021 r. poz. 573 i 1981) lub ubezwłasnowolnionego oraz osoby sprawującej nad nim opiekę i wspólnie z nim zamieszkałej,

3) obłożnie chorego,

4) emeryta lub rencisty spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,

5) osoby posiadającej status bezrobotnego,

6) osoby spełniającej przesłanki określone przez radę gminy w drodze uchwały

- chyba że osoby te mogą zamieszkać w innym lokalu niż dotychczas używany lub ich sytuacja materialna pozwala na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych we własnym zakresie.

5. Sąd może orzec o braku uprawnienia do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu, w szczególności jeżeli nakazanie opróżnienia następuje z przyczyn, o których mowa w art. 13.

6. Orzekając o uprawnieniu do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu, sąd nakazuje wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu do czasu złożenia przez gminę oferty zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu.

6a. Gmina, składając ofertę zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu, poucza osobę uprawnioną, że jeżeli kwestionuje prawidłowość tej oferty, może wytoczyć powództwo o ustalenie uprawnienia do zawarcia umowy najmu socjalnego

lokalu, a po nadaniu klauzuli wykonalności wyrokowi eksmisyjnemu - powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

7. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do osób, które utraciły tytuł prawny do lokalu niewchodzącego w skład publicznego zasobu mieszkaniowego, z wyjątkiem osób, które były uprawnione do używania lokalu na podstawie stosunku prawnego nawiązanego ze spółdzielnią mieszkaniową albo z społeczną inicjatywą mieszkaniową.

W przedmiotowej sprawie, jak wskazano to w postanowieniach tutejszego Sądu w sprawach XII Co 2458/22 z dnia 21.09.2022 r. i XII Co 2622/22 z dnia 28.09.2022 r. ze skarg T. S. na czynności komornika Sądowego Krzysztofa Ścibicha w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Kmn 67/21, byłemu właścicielowi jak i jego rodzinie nie przysługuje ochrona lokatorów z ustawy o ochronie praw lokatorów. Sąd nie wydał Wyroku eksmisyjnego. Zapadło orzeczenie o przysądzeniu prawa własności

Poza dłużnikiem, będącym byłym właścicielem zlicytowanej nieruchomości, w postanowieniu o przysądzeniu nie ma możliwości wymienienia także członków jego rodziny, bowiem nie ma ku temu podstawy prawnej. Skuteczności tego postanowienia co do innych osób zamieszkujących z dłużnikiem wynika z art. 791 kpc § 2 Tytuł wykonawczy zobowiązujący do wydania nieruchomości, statku lub do opróżnienia pomieszczenia upoważnia do prowadzenia egzekucji nie tylko przeciw dłużnikowi, lecz także przeciwko jego domownikom, krewnym i innym osobom reprezentującym jego prawa.

Twierdzenia, iż powódki są lokatorkami w rozumieniu ustawy o ochronie praw lokatorów także nie znajduje uzasadnienia prawnego. Miejscem zamieszkania małoletnich dzieci jest miejsce zamieszkania rodziców. Art. 28¹ kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi: Jeżeli prawo do mieszkania przysługuje jednemu małżonkowi, drugi małżonek jest uprawniony do korzystania z tego mieszkania w celu zaspokojenia potrzeb rodziny. Przepis ten stosuje się odpowiednio do przedmiotów urządzenia domowego. – co dotyczy także małoletnich dzieci. Zatem nie mają one statusu lokatorów, o którym mowa w ustawie o ochronie praw lokatorów, skoro taki status nie przysługuje dłużnikowi, będącemu byłym właścicielem zlicytowanej nieruchomości.

Art. 791 § 3 kpc wskazuje, że Przepisy § 1 i 2 nie wyłączają praw określonych przepisami o ochronie lokatorów oraz praw, które są skuteczne wobec wierzyciela. Jeżeli dłużnik twierdzi, że przysługuje mu prawo skuteczne wobec wierzyciela, komornik wstrzyma się względem niego z czynnościami egzekucyjnymi, pouczając, że w terminie tygodnia może wytoczyć powództwo o pozbawienie w stosunku do niego tytułu wykonawczego wykonalności.

Z normy prawnej wynikającej ze wskazanego przepisu wynika, iż ochronie w toku eksmisji podlegają podmioty wskazane ww. ustawie. Z kolei art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy precyzuje, kogo ustawa ta dotyczy: 1) Ilekroć w ustawie jest mowa o lokatorze - należy przez to rozumieć najemcę lokalu lub osobę używającą lokal na podstawie innego tytułu prawnego niż prawo własności; Małoletnie nie posiadają żadnego tytułu do lokalu. Prawo do mieszkania w domu rodzinnym wynika z obowiązku pieczy rodziców nad dziećmi. Zatem nie są lokatorkami w rozumieniu przepisów prawa.

Podsumowując, skoro małoletnie dzieci dłużnika nie mają statusu lokatorek, to nie przysługuje im prawna ochrona wskazana w ustawie o ochronie prawa lokatorów; nie jest wymagana żadna decyzja Sądu Rodzinnego co do przeprowadzenia eksmisji powódek, ani wstrzymanie jej wykonania do czasu ustalenia prawa do ewentualnego lokalu.

Z ustaleń Sądu wynika, że czynności eksmisyjne skutecznie przeprowadzono w dniu 3 października 2022 r. zatem odpadła też podstawa faktyczna powództwa, bowiem nie istnieje już prawo, które miałyby być ochronie orzeczenie Sądu wydanym w ramach powództwa opozycyjnego

W związku z powyższym na podstawie art. 191¹ w kpc w zw. z art. 840 § 1 pkt 1 kpc – a contrario i w zw. z art. 13 § 2 kpc, sąd oddalił powództwo jako oczywiście bezzasadne i w związku z tym odstąpił od wzywania powódki do uzupełnienia

braków formalnych pozwu, rozpoznania wniosku o zabezpieczenie powództwa jak i wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 14a ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nie obciążając nimi powódek.

Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

ZARZĄDZENIE

1. Wyrok wraz z uzasadnieniem doręczyć ustawowemu przedstawicielowi powódek z pouczeniem o apelacji (nr 5a) T. S. na adres podany w powództwie.
2. Zakreślić w rep. C.
3. Akta z wpływem lub za 30 dni.

Bydgoszcz, dnia 04 październik 2022 r.

Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki